

מראי מקומות - יומא

סד:

פירש רש"י, מכך שאמר רבי יהודה 'ועוד' להשמיענו שבעלי חיים נדחין, מכלל ששמע שחכמים סוברים שני שבזוג ראשון קרב, שבעלי חיים אינן נדחין, ושני שבזוג שני ירעה, שאין חטאת ציבור מתה, ובא לחלוק בתרתי וכו'. והקשה רבי עקיבא איגה, מדוע הוצרך רש"י לדחוק לפרש כיצד מוכח מחכמים שבעלי חיים אינן נדחין, שיאמר בפשטות, שממה שאמרו אם של שם יתקיים תחתיו, והשני ישאר כפי שהיה, מוכח שבעלי חיים אינן נדחין, וכפי שאמרו בגמרא שהמשנה מדוייקת כרב, ועל זה חלק רבי יהודה שהראשון ימות משום שבעלי חיים נדחין, והניח בצריך עיון. ועיין בהערות הגרי"ש מה שכתב בזה.

א. יעמד חי ולא שכבר עמד

פירש רש"י, שעמידה אחת כתיב, ולא שתי עמידות. וכתב הריטב"א שלשון הגמרא לא משמע כן. ולכן פירש באופן אחר, שיעמד משמע שעכשיו הוא מעמידו, ולא עמד שום פעם אחרת. וכתב השיח יצחק, שרש"י לא פירש שהחסרון משום שצריך שתהא עמידתו נמשכת, ולא יהא שום הפסק זמן שאינו ראוי, כיון שלא היה דיחוי זה מצד עצמו, ומיד חזר והגריל, הרי זו עמידה נמשכת, ולכך הוצרך לפרש משום שמיעטה התורה עמידה אחת ולא שתי עמידות.

ב. אמר לך רב אליבא דרבי יהודה לא קאמינא כי אמינא אליבא דרבנן